

N:o 193.

Af herr **J. M. Johansson** i Mellbyn, *i anledning af Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om ändring i vissa delar af lagen angående väghållningsbesvärets utgörande på landet den 23 oktober 1891.*

I Kungl. Maj:ts proposition n:o 21 till Riksdagen, med förslag till lag om ändring i vissa delar af lagen angående väghållningsbesvärets utgörande på landet den 23 oktober 1891, är i 60 § föreslaget, att af uppskattade kostnaden för underhållet af allmän väg, bro och färja skulle lämnas en tiondedel af statsmedel. Detta bidrag anses med skäl af väghållningsskyldige mycket ringa, hvarför rimligt och rättvist är, att detsamma fördubblas och således ökas till en femtedel.

Det förhållandet inträffar, att många jordbrukare bo långt från landsvägen och därför draga ringa, ibland ingen fördel af denna väg, ty de sakna körbar väg från landsvägen till hemmet och måste vintertid förse sig med tyngre varor, som äro för deras näring nödiga. Många sådana väghållare ha sålunda ingen nytta af landsvägen, men hvarje år måste de ändock på obanade stigar bege sig dit för underhållets skull.

Väghållningsskyldiges klagan öfver statens ringa bidrag torde därför anses berättigad.

Synnerligt betungade väghållningsdistrikt skola visserligen erhålla särskildt understöd i den mån anslagna medel därtill lämna tillgång, men detta kommer sannolikt endast ett fåtal distrikt till godo, och i sådana fall ha nog dessa distrikt så stor väghållningsbörd, att de äfven behöfva den här föreslagna lilla ökningen i statsbidraget.

På grund häraf får jag vördsamt hemställa,

att Riksdagen måtte för sin del besluta, att af uppskattade kostnaden för underhållet af allmän väg, bro och färja lämnas en femtedel af statsmedel.

Stockholm den 6 februari 1905.

J. M. Johansson

i Mellbyn.